SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 540/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. A. T., T., zastúpenej advokátom JUDr. I. N., T., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 89/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. A. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. septembra 2012 doručená sťažnosť MUDr. A. T. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej

len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 89/2011 (ďalej aj „namietané konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka ňou namieta *„porušenie základných práv spočívajúcich v bezdôvodných prieťahoch v súdnom konaní spoločne s mojím právnym zástupcom, nakoľko návrh vo veci na ochranu osobnosti s nemajetkovou ujmou vo výške 40.000,- Eur s prísl. bol podaný 21. 04. 2011 a doposiaľ nebolo konanie na súde.*

Okresný súd v Trenčíne doposiaľ nenariadil žiadne pojednávame vo veci.

Dňa 24. 05. 2011 mi súd doručil vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania a žiadal nás, aby sme sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy k vyjadreniu písomne vyjadrili.

Dňa 02. 06. 2011 som žiadal o predĺženie lehoty z dôvodu, že moja klientka je na zahraničnej dovolenke a že k vyjadreniu odporcu sa vyjadríme v druhej polovici júna 2011.

Dňa 17. 06. 2011 sme sa k vyjadreniu odporcu vo veci písomne vyjadrili Okresnému súdu v Trenčíne.

Dňa 18. 06. 2012 sme listom žiadali predsedkyňu Okresného súdu v Trenčíne o odstránenie prieťahov v konaní a v žiadosti sme uviedli, že dňa 11. 06. 2012 som bol nahliadnuť do súdneho spisu a zistil som, že odo dňa 17. 06. 2011, kedy sme podali vyjadrenie k vyjadreniu odporcu, súd vôbec nekonal.“.

Ďalej sťažovateľka uviedla:

„Svoj návrh odôvodňujem tým, že Okresný súd v Trenčíne niekoľko mesiacov nekonal a od 17. 06. 2011 nevykonal žiadne ústne pojednávanie. Z dôvodu ním zavinených prieťahov v súdnom konaní je môj návrh opodstatnený vo výške 10 000, - Eur.“

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Podľa § 56 ods. 4 zákona č. 38/1993 Z. z. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke MUDr. A. L... primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000,- Eur s prísl. za nečinnosť v konaní Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 26 C 89/2011

od 17. 06. 2011 do súčasnej doby, čím spôsobil sťažovateľke spoločenskú ujmu podľa článku 127 a článku 42 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Okresný súd v Trenčíne sa zaväzuje do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu zaplatiť do troch dní od doručenia nálezu na účet právneho zástupcu JUDr. I. N... primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000,-Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 198,97 Eur, ktoré sú vypočítané zo sumy 40 000,- Eur uplatnenej sumy na Okresnom súde v Trenčíne. Boli uskutočnené dva úkony (prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti). 1 úkon = 499,57 Eur + 20% DPH.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide v prípade, ak namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto

možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh a v súčinnosti s okresným súdom zistil, že sťažovateľka sa na prieťahy v namietanom konaní sťažovala sťažnosťou z 18. júna 2012 označenou ako *„Žiadosť o odstránenie prieťahov v konaní“* adresovanou predsedníčke okresného súdu. Po podaní tejto sťažnosti, založenej do súdneho spisu, zákonná sudkyňa 20. júla 2012 nariadila termín pojednávania na 10. október 2012, ktoré sa uskutočnilo a bolo odročené na 25. január 2013. Predvolanie na uvedené pojednávanie prevzal právny zástupca sťažovateľky 6. septembra 2012 a sťažovateľka 8. septembra 2012.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala sťažovateľka právo podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mala sťažovateľka k dispozícii a aj ho využila ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Z hľadiska dosiahnutia požadovaného efektu predmetnej sťažnosti nie je podľa názoru ústavného súdu rozhodujúce, či k náprave došlo v dôsledku prijatia opatrení predsedníčkou okresného súdu, alebo priamo konaním zákonnej sudkyne, ktorá reagujúc na sťažnosť sťažovateľky nariadila pojednávanie vo veci, o čom bol, ako už bolo uvedené, písomne upovedomený právny zástupca sťažovateľky, ako aj samotná sťažovateľka.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Je nesporné, že po uplatnení sťažnosti na prieťahy v namietanom konaní začal okresný súd vo veci konať, čo ústavnému súdu umožňuje v jeho súčasnom štádiu vysloviť záver, že v čase predbežného prerokovania sťažnosti nie je okresný súd v právnej veci sťažovateľky nečinný, teda že po podaní sťažnosti došlo k odstráneniu nežiaduceho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou okresného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že sťažovateľka – zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom – sa v návrhu na rozhodnutie vo veci samej (petite) sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), domáha iba priznania finančného zadosťučinenia bez toho, aby sa domáhala aj vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Základným ústavne vyjadreným predpokladom na priznanie finančného zadosťučinenia je to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie. Priznanie finančného zadosťučinenia preto neprichádza do úvahy v prípade, že ústavný súd zároveň v rozhodnutí nedeklaruje porušenie základných práv alebo slobôd sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy; IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd v uvedenej súvislosti poukazuje aj na to, že sťažovateľka, právne zastúpená advokátom, už 12. júla 2012 doručila ústavnému súdu nekvalifikované podanie týkajúce sa namietaného konania, pričom ústavný súd ho podľa § 23a zákona o ústavnom súde odložil s poučením, aké zákonom prepísané náležitosti musí kvalifikovaná sťažnosť obsahovať.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci predložila

ústavnému súdu novú sťažnosť, ale len za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania bol okresný súd nečinný alebo by postupoval neefektívne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012